

Νέστορος Αγίου και Μάρτυρος Επισκίασις

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Ο Καλλίνικος Μάρτυς του Χριστού Νέστωρ μας είναι γνωστός από τον βίο του Αγίου Δημητρίου. Τόπος καταγωγής του Αγίου Νέστορος ήταν η Θεσσαλονίκη. Η ηλικία κατά την οποία παρουσιάζεται είναι η νεανική και μάλιστα κατά τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη «όταν αρχίζουν να φυτρώνωσιν οι τρίχες των γενείων», ενώ ο Άγιος Δαμασκηνός ο Στουδίτης αναφέρει «έως είκοσι χρόνων». Ο Διονύσιος ο εκ Φουρνά λέγει «νέος αγένειος» και ο Φώτης Κόντογλου «νέος μυστακίζων και αρχιγένειος». Ο διδάσκαλος του Ευαγγελίου Μιχαήλ Ι. Γαλανός προσδιορίζει την μορφή του ως περικαλλή: «Έκυψε λοιπόν την ξανθή και περικαλλή κεφαλήν του και παρέδωκε την πνοήν του υπό το πλήγμα του ξίφους, δια ν'αναβή έτι περικαλλέστερος, ενώπιον του αρχηγού της ζωής, πηγής του αθανάτου κάλλους». Οι μελετητές λοιπόν του βίου του προσδιορίζουν την ηλικία και την μορφή του γεγονός που συνδέεται άμεσα με την ιστόρηση της εικόνας του αφού η αγιολογία και η αγιογραφία περί του προσώπου του συμπίπτουν.

Για την ιδιότητά του αναφέρεται ότι ήταν «τις εκ του δήμου», δηλαδή πολίτης. Ο Θεόδωρος ο Μετοχίτης επισημαίνει ότι ήταν «άριστος οπλίτης Χριστού» και ο Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης Πλωτίνος σώζει την μαρτυρία ότι ο Άγιος Νέστωρ χαρακτηρίζεται «αήττητος του Χριστού στρατιώτης».

Εκ της παιδικής του ηλικίας ασπάστηκε τον χριστιανισμό και τον καταρτισμό του στην πίστη και την πνευματική ζωή, ώφειλε εξ' ολοκλήρου στον Άγιο Δημήτριο.

Κατά τις αρχές του 4^{ου} μ.Χ. αι. αυτοκράτωρ της Ρώμης ήταν ο Γαλέριος Μαξιμιανός, γαμβρός του Διοκλητιανού. Ήταν επίσης κύριος υποκινητής του διωγμού εναντίον των χριστιανών και της Εκκλησίας που ξέσπασε κατά το 303 μ.Χ. Στην Βαλκανική χερσόνησο οι στρατιώτες προέβαιναν σε ωμότητες εναντίον του χριστιανικού πληθυσμού με αυτοκρατορική εντολή. Τότε συνέλαβαν και τον

Άγιο Δημήτριο με την κατηγορία ότι συμμετείχε ενεργά στις χριστιανικές συγκεντρώσεις της Θεσσαλονίκης.

Ο Άγιος Δημήτριος υπήρξε γόνος ευγενούς οικογένειας της ιστορικής πόλεως. Κατετάχθη ενωρίς στον ρωμαϊκό στρατό και ανεδείχθη ως γενναίος και τίμιος αξιωματούχος του αυτοκράτορος και συν τω χρόνω έλαβε τον τίτλο του Μεγάλου Δουκός. Ήταν χριστιανός με φλογερή πίστη και ζήλο ιεραποστολικό, ασκώντας μεγάλη επιρροή στους χριστιανούς και ειδικώς στους νέους της πόλεως, τους οποίους κατηχούσε, εβάπτιζε, νουθετούσε και καλλιεργούσε πνευματικά. Η δημόσια ομολογία της πίστεως του τον έφερε στην φυλακή.

Όταν ο Μαξιμιανός επισκέφθηκε την πόλη, παρουσίασε με προκλητικό τρόπο τον φοβερό μονομάχο Λυαίο σε τελετή μετά την τέλεση ιπποδρομίας στο στάδιο της Θεσσαλονίκης. Με θάρρος και τόλμη περισσή ο νεαρός Νέστωρ προσήλθε «είς το παρά το στάδιον βαλανείον όπου εκρατείτο ο Άγιος Δημήτριος» και ζήτησε την ευλογία του και την ενίσχυσή του.

Ο Άγιος Δημήτριος τον ευλόγησε και τον βεβαίωσε ότι «και Λυαίον νικήσεις και υπέρ Χριστού μαρτυρήσεις». Θωρακισμένος με την ευλογία του πνευματικού του

καθοδηγητή έσπευσε χαρούμενος στο στάδιο της Θεσσαλονίκης. Και αφού έκαμε το σημείο του Τιμίου Σταυρού και επικαλέστηκε την εξ' ύψους δύναμη δι' ευχών του πνευματικού του αλείπτη λέγοντας «ο Θεός Δημητρίου βοήθει μοι», κατέβαλε και φόνευσε με το μικρό ξιφίδιό του τον γιγαντώσωμο ειδωλολάτρη Λυαίο. Και όπως λένε χαρακτηριστικά τα διάφορα αγιολογικά κείμενα το ξιφίδιο «διεπέρασε» και την καρδιά του Μαξιμιανού αφού η νίκη αυτή του νεαρού Νέστορος εταπείνωσε τον αυτοκράτορα ενώπιον των διωκομένων χριστιανών. Οργισμένος ο Μαξιμιανός απέδωσε την πράξη του Νέστορος σε μαγική δύναμη και τον κάλεσε σε απολογία για να αποδείξει την σατανική του τέχνη ή να υποδείξει τους συνεργούς του.

Ο Νέστωρ με αμείωτο θάρρος υποστήριξε ότι «ο Θεός Δημητρίου, ο Θεός των χριστιανών, αυτός απέστειλεν τον άγγελον αυτού, απέκτεινεν εν τη χειρί μου τον αλάστορα και υπερήφανον». Έτσι ο ταπεινωμένος αυτοκράτορας διέταξε την εκτέλεσή των δύο Αγίων για άσκηση λατρείας μη ανεκτής από την έννομη τάξη και την κατηγορία «ότι εισίν χριστιανοί». Χωρίς δεύτερη σκέψη «τον μεν Άγιον Δημήτριο απέκτεινεν, είτα δε τον Άγιον Νέστορα απεκεφάλισεν». Ο Άγιος Δημήτριος είχε φυλακισθεί «παρά το στάδιον δημοσίου γητνώντος βαλανίου περί τας των εκείσε καμίνων φρουρίσθαι καμάρας». Ομάδα στρατιωτών εισήλθε στην υγρή φυλακή και τον θανάτωσε με λογχισμό. Όταν ο Άγιος είδε τους στρατιώτες σήκωσε γενναία το δεξιό του χέρι υποδεικνύοντας την δεξιά του πλευρά, λέγοντας: «στην δεξιά πλευρά, εκεί όπου ελογχεύθη ο Χριστός ο Σωτήρ μου».

Περιχαρής ο αιμοδιψής αυτοκράτωρ διέταξε «τον Νέστορα ως χριστιανόν απενεχθήναι εν τοις δυτικοίς της πόλεως, εν τη επωνομαζομένη χρυσέα πύλη». Η αποτρόπαια εντολή του εκτελέσθηκε «τω ιδίω ξίφει» με το οποίο φονεύθηκε ο Λυαίος από τα χέρια του προκτίτορος Μηνουκιανού.

Τα της κηδείας των δύο Αγίων ανέλαβε ο νεαρός Λούπος, τέκνο και αυτός πνευματικό του Αγίου Δημητρίου ο οποίος με τον αιματοβαμμένο μανδύα και το δακτυλίδι του Αγίου Δημητρίου σταύρωνε τους χριστιανούς και τους θεράπευε. Λίγο αργότερα όμως και αυτός με μαρτυρικό θάνατο τους ακολούθησε στην Βασιλεία των ουρανών. Η μνήμη του Αγίου Δημητρίου τελείτε στις 26 Οκτωβρίου, του Αγίου Νέστορος στις 27 Οκτωβρίου και του Αγίου Λούπου στις 23 Αυγούστου.

Προς τιμήν του Αγίου Νέστορος ανηγέρθη Ιερός Ναός νοτίως της Βασιλικής του Αγίου Δημητρίου, μεταξύ των οδών Αγίου Δημητρίου και Ολύμπου όπου μετά την κατάληψη της πόλεως από τους Τούρκους ανηγέρθη το Fethiye Cami.

Ο αρχαιότερος γνωστός κανόνας στον Άγιο Νέστορα συνετέθη από τον οξυγράφο κάλαμο του Ιωσήφ του Υμνογράφου και φέρει την ακροστιχίδα: «Τιμώ σε πιστώς μάρτυς ηγλαϊσμένε, Ιωσήφ». Συμπλήρωση της ακολουθίας του βρίσκουμε στην Βιβλιοθήκη του Κυριακού της ... της Αγίας Τριάδας Κουσοκαλυβίων (Κώδ.159). Κατά τα νεότερα Ακολουθία, Παρακλητικό κανόνα κ.τ.λ συνέθεσαν οι Γέρων Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης, Γερόντισσα Ισιδώρα Αγιεροθείτισσα και διάφορα υμνογραφήματα οι Αρχιμανδρίτης Νικόδημος Αεράκης, Συγκλητική Μοναχή Χρυσοκαστρίτισσα.

Ναοί και παρεκκλήσια του Αγίου Νέστορος ευρίσκονται: Πλησίον του Καυταντζογλείου σταδίου, οδός Αγίου Δημητρίου 159 στην Θεσσαλονίκη, στον δεύτερο όροφο της Χριστιανικής Καταφυγής Θεσσαλονίκης, στο χωριό Σχοινιάς

Βεροίας, στο Κοκκινοχώρι Ελευθερουπόλεως, στο Μελίσσι Κορινθίας, στην Αγίου Προκοπίου Πύλης Τρικάλων.

Λείψανα του Αγίου Νέστορος προσκυνούμε στις Αγιορείτικες Μονές Ζωγράφου, Ιβήρων, Γρηγορίου, στην Μετεωρική Μονή Αγίων Πάντων Βαρλαάμ, στην Γυναικεία Ιερά Μονή Αγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου Ελευθερουπόλεως, στην Ιερά Μονή Αιμυαλών Δημητσάνης και στον περικαλλή Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης.

Η Αγία του μορφή ιστορείται σε πολλούς παλαιούς Ναούς και Μονές, Αγιορείτικες και μη καθώς επίσης και τοιχογραφίες της μεταβυζαντινής περιόδου σε ιστορικές Μονές της Ρουμανίας όπου παρουσιάζεται σε περίοπτη θέση πλάϊ στον Άγιο Δημήτριο όρθιος με στρατιωτική περιβολή.

Τέλος στις Ιερές Μητροπόλεις ... και Σητείας καθώς και Διδυμοτείχου Ορεστιάδος και Σουφλίου τελούνται κατ' έτος «Νεστόρεια», με εκδηλώσεις προς τιμήν του Αγίου Νέστορος ως προστάτου της νεότητας και του αθλήματος.

Απολυτίκιον Αγίου Νέστορος

Ποίημα Ισιδώρας Μοναχής Αγιεροθεΐτισης

Ύχος α'. Της ερήμου πολίτης.

«Δημητρίου τοις λόγοις θαρρυνθείς Νέστοε ένδοξε, ήσχυνας Λυαίου το θράσος, εν σταδίω αήττητε και έλαβες το στέφος εκ χειρός, Χριστού του Ζωοδότου Αθληά: διό πάντες τους αγώνας τους σουσ αεί, θαυμάζοντες βοώμεν· χαίροις Μάρτυς στερρόψυχε Χριστού. Χαίροις αξιοθαύμαστε, χαίροις Θεσσαλονίκης ο φρουρός, πιστών τε πάντων στήριγμα.»

Πηγή: Ιερομανάχου Δημητρίου Καββαδία «Νέστορος Αγίου και Μάρτυρος Επισκίαισις».